

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: M. H., bytem H. K., Š. 305/3, *zastoupen JUDr. Evou Vaškovou, advokátkou, se
sídlem Hradec Králové, Škroupova 957*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského
kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze
dne 1. července 2015 č.j. DSH/5792/15,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á n á r o k na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou domáhá výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu ze dne 2.4.2015 č.j. OD/3980/15/Pr, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod první zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, porušení § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 25.000,-Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 12 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že podkladem napadeného rozhodnutí bylo nepravomocné rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 8.1.2015 č.j. KUOK 182/2015, které bylo doručeno pouze zmocněnkyni žalobce, a to fikcí doručení, když dle žalobce mělo být doručováno i jeho osobě, případně pouze jemu. V důsledku vad při doručování pak dle žalobce nenabývalo dosud právní moci. Žalobce uváděl, že v předmětném řízení před Městským úřadem Zábřeh a následně Krajským úřadem Olomouckého kraje zmocnil k zastupování K. Z. plnou mocí ze dne 23.10.2014, kterou stejně jako rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh ze dne 27.10.2014 a rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 8.1.2015 přiložil k důkazu. Touto plnou mocí zmocnil žalobce K. Z., nar. ..., s trvalým bydlištěm D. 509, V. P., k zastupování ve věci podezření ze spáchání přestupku příslušné spisové značky DO/193/2014. Žalobce v žalobě poukazoval na to, že v době udělené plné moci nebyla K. Z. zletilou. Neměla tedy plnou svéprávnost, tedy ani plnou procesní způsobilost a nemohla za žalobce platně jednat. Dle názoru žalobce z důvodu nedostatečné svéprávnosti pro přijetí zmocnění ani platně nevzniklo. Toto žalobce dále dokládal dopisem ze dne 27.10.2014, který zmocněnkyně zaslala správnímu orgánu I. stupně a kde se omlouvala z jednání ve věci z důvodu daleké cesty, kterou se v rámci zachování procesní ekonomie rozhodla neabsolvovat s tím, že preferuje takovou možnost, že po provedení všech důkazů a dokazování se přijede pouze s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce v žalobě dále tvrdil, že postupoval podle pokynu Motoristické vzájemné pojišťovny a byl přesvědčen, že v přestupkovém řízení byl dostatečně kvalifikovaně zastoupen, aby věci nemusel věnovat větší pozornost. Žalobce obdržel od pojišťovny plnou moc k podpisu, kterou v dobré víře podepsal. V tomto žalobce předložil výtisk z internetové stránky www.resenipokut.cz ze dne 20.8.2015, a dále dokládal e-mailovou komunikaci ze dne 23. a 27.10.2014 týkající se zaslání podepsané plné moci a sdělení o způsobu vzájemné komunikace. Žalobce dále poukazoval na skutečnost, že správní orgán I. stupně upozornil na nezletilost žalobkyně dopisem ze dne 29.10.2014, kdy vyzval žalobce, aby si zvolil jiného zmocněnce, jinak že bude doručováno pouze žalobci. K tomuto žalobce předložil sdělení Městského úřadu Zábřeh ze dne 29.10.2014. Žalobce v žalobě přímo uváděl, že postupoval podle pokynů Motoristické vzájemné pojišťovny a trval na zastoupení zmocněnkyní v přípisu ze dne 10.11.2014, adresovanému MÚ Zábřeh. Toto žalobce dokládal odvoláním ze dne 10.11.2014 proti prvostupňovému rozhodnutí MěÚ Zábřeh s odůvodněním, že trvá na zastupování zmocněnkyní K. Z., neboť nemá k dispozici jinou osobu disponující potřebnými znalostmi k jeho zastupování. Žalobce dále v žalobě uváděl, že nesouhlasil s rozhodnutím odvolacího orgánu – KÚ Olomouckého kraje, podle něhož pro účely odvolacího řízení není důvod k odmítnutí zastoupení, neboť plynutím času odpadla překážka zastupování slečnou Z., která ... dosáhla plné procesní způsobilosti. Žalobce v žalobě tvrdil, že pokud udělil plnou moc v době, kdy slečna Z. nebyla zletilá, nebyla svéprávná ani k přijetí zmocnění a její úkony učiněné před dosažením zletilosti nebyly platné. Ani plynutí času podle žalobce nemůže zhojit neplatnost přijetí zmocnění a neplatnost dalších úkonů učiněných před dovršením zletilosti. Žalobce tvrdil, že pokud by obdržel rozhodnutí KÚ Olomouckého kraje, řídil by se jím, a nebyl by postihován za předmětný přestupek bez řidičského oprávnění. Nevyzrálост zmocněnkyně dokazuje již skutečnost, že zmocněnkyně písemnost nepřevzala a nastala fikce doručení a o rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje žalobce vůbec neinformovala a žalobce se tak dostal do tíživé životní situace. Žalobce navrhl provedení důkazu spisy Městského úřadu Zábřeh a KÚ Olomouckého kraje. Podle žalobce, ačkoliv správní úřad stanoví přesné podmínky pro osobu zmocněnce, nemůže být zmocněncem pro jednání před správním orgánem osoba, která dosud nenabývala úplně svéprávnosti dle § 30

nového občanského zákoníku. Ve smyslu § 15 odst. 2 nového občanského zákoníku je svéprávností způsobilost právně jednat. Pouze plně svéprávná osoba má plnou procesní způsobilost jednat ve správním řízení a tím spíše i zastupovat jiné osoby. Rovněž ustanovení § 27 odst. 1 občanského soudního řádu požaduje plnou svéprávnost zástupce, do 31.12.2013 plnou způsobilost k právním úkonům. Podle žalobce jeho zastupování nezletilou zmocněnkyní v řízení před KÚ Olomouckého kraje je neodstranitelnou vadou řízení a důvodem pro přezkum podle § 94 správního řádu. Vzhledem k tomu, že sankce uložená v tomto řízení byla již vykonána, považuje žalobce za neúčelný eventuální podnět zahájení přezkumného řízení. Krajský úřad Olomouckého kraje měl doručovat pouze žalobci, stejně tak měl po celou dobu činit i Městský úřad Zábřeh. Vzhledem k pochybení KÚ Olomouckého kraje má žalobce za to, že jeho rozhodnutí dosud nenabylo právní moci. Žalovaný v této žalobou napadeném rozhodnutí podle žalobce pochybil, pokud se nezabýval podrobněji otázkou zmocnění a pouze poukázal na presumpci správnosti správních rozhodnutí. Žalobce dále namítal, že rozhodnutím MÚ Zábřeh mu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel, s čímž souvisí povinnost odevzdat řidičský průkaz dle § 94a zákona o silničním provozu. Držitelem řidičského průkazu je žalobce, nikoliv zmocněnkyně. Proto pouze žalobce mohl tento úkon učinit a rovněž z tohoto důvodu mělo být také s ohledem na § 34 odst. 2 správního řádu doručeno rovněž žalobci. Dále zmocněnkyně oznámila 5.1.2015, že požaduje doručování na e-mailovou adresu proto, že se bude delší dobu zdržovat v cizině. Doručování odvolacímu orgánu přitom probíhá prostřednictvím orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Účastníkům nemůže být známo, kde se spis v době jeho podání nachází, a komu by měli tedy sdělovat adresu pro doručování. Tento zákonný požadavek buď Městský úřad Zábřeh nedal odvolacímu orgánu včas na vědomí, nebo odvolací orgán jej vůbec nevzal v potaz a doručoval na poštovní adresu zmocněnkyně v rozporu s § 19 odst. 3 a 8 správního řádu. Toto žalobce navrhl prokázat oznámením zmocněnkyně obsaženým ve spisu Městského úřadu Zábřeh.

Dále žalobce namítal pochybení žalovaného, který uzavřel, že správní orgán I. stupně provedl veškeré potřebné důkazy ke zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností v souladu s § 3 správního řádu. Hlavním podkladem zde bylo rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh ze dne 27.10.2014 a rozhodnutí KÚ Olomouckého kraje ze dne 8.1.2015. Žalobce od počátku řízení namítal, že rozhodnutí KÚ Olomouckého kraje nebylo doručováno v souladu se zákonem, a nemohlo proto nabýt právní moci, přesto správní orgány uzavřely věc s odkazem na presumpci správnosti správních rozhodnutí, tj. že bylo doručeno v souladu se zákonem. Žalobce měl za to, že správní orgány se otázkou doručování a právní moci rozhodnutí KÚ Olomouckého kraje měly podrobněji zabývat. Žalobce také v žalobě namítal, že žalovaný odmítl provádět důkazy jím navržené, a to komunikací žalobce s Motoristickou vzájemnou pojišťovnou a důkaz obsahem spisu MÚ Zábřeh. Žalobce rovněž namítal, že mu žalobou napadeným rozhodnutím vznikla újma i v osobním životě, kdy vzhledem k roční sankci zákazu řízení motorových vozidel přišel o práci řidiče, kterou vykonával a tak ztratil obvyklý zdroj příjmů. Díky nezákonnému postupu při doručování rozhodnutí KÚ Olomouckého kraje nebyl žalobce podle svého tvrzení seznámen s obsahem konečného rozhodnutí, a nemohl se jím proto řídit. Žalobce k tomuto rovněž předložil e-mailovou komunikaci ze dne 19.2.2015 adresovanou Motoristické vzájemné pojišťovně a označenou jako žádost o pomoc s řešením celé situace.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žalovaný neměl

v daném případě žádné oprávnění důkladněji přezkoumávat rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, neboť toto bylo přezkoumáno Krajským úřadem Olomouckého kraje bez toho, že by bylo shledáno jakýchkoliv vad majících vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí, a dále nemohl žalovaný přezkoumávat zákonnost rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, neboť není přezkumným správním orgánem k tomuto příslušným a je vázán presumpcí správnosti správních aktů.

Součástí **správního spisu** je úřední záznam PČR ze dne 18.2.2015, podle něhož hlídka policie na silnici číslo I./22 v obci Kocourov v tento den v 9:20 hod. zastavila motorové vozidlo MAN TGL RZ ... a přípojně vozidlo Panav RZ ..., v řidiči byl ztotožněn žalobce a lustrací bylo zjištěno, že má platnou blokaci řidičského oprávnění a platný zákaz řízení motorových vozidel od 23.1.2015 do 23.2.2015. Do potvrzení o zadržení řidičského průkazu z téhož dne se žalobce vyjádřil, že do současné doby neví, že má vysloven zákaz řízení všech motorových vozidel. Dále uvedl, že v minulosti spáchal přestupky v dopravě, které se mají řešit přes právní poradnu paní D. – řešení dopravních pokut.cz. Tato paní komunikuje e-mailem s dispečerkou firmy Happy Trans CZ, spol. s r.o. Že by mu byl vysloven zákaz řízení, mu nebylo sděleno ani zaměstnavatelem a do současné doby neobdržel žádné písemné vyhotovení o tom, že by již ve věci bylo rozhodnuto a zákaz nabyt právní moci. Tudíž dál jezdil s motorovými vozidly a vykonával svoje povolání. Toto vyjádření žalobce podepsal. Shodné vyjádření obsahuje i protokol o výsledku osoby podezřelé podle § 76 odst. 3 trestního řádu z téhož dne. Podle výpisu z evidenční karty žalobce ze dne 10.3.2015 má žalobce vysloven zákaz řízení motorových vozidel od 23.1.2015 do 23.2.2015, tj. na jeden měsíc, přičemž rozhodnutí mělo nabyt právní moci 23.1.2015.

Součástí správního spisu je i rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru správního, oddělení dopravy, ze dne 27.10.2014, č.j. 2014/1694/DO-MUZB7, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku ze dne 15.7.2014 a byla mu uložena sankce zákazu řízení všech motorových vozidel na jeden měsíc od právní moci tohoto rozhodnutí. Toto rozhodnutí obsahuje doložku právní moci dnem 23.1.2015. Podle kopie doručanky převzal toto rozhodnutí žalobce dne 31.10.2014 osobně. Rozhodnutí obsahuje i poučení podle § 94a zákona o silničním provozu, podle něhož držitel řidičského průkazu pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým byla uložena sankce zákazu řízení všech motorových vozidel a řidičský průkaz je povinen držitel řidičského průkazu odevzdat příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou obecnou působností, zde Magistrátu města Hradec Králové, do pěti pracovních dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí dále vyplývá, že správní orgán k projednání přestupku nařídil ústní jednání na 27.10.2014, oznámení a předvolání bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 13.10.2014 a žalobce se k jednání bez omluvy nedostavil.

Dále je součástí správního spisu i rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 8.1.2015 č.j. KÚOK 82/2015, potvrzující rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh obsahující doložku právní moci dnem 23.1.2015. Podle fotokopie doručanky obsahující toto rozhodnutí adresátem doručení byla K. Z., nar. ..., D. 509, V. P., přičemž adresát nebyl zastižen, zásilka byla uložena dne 13.1.2015 a vložena do schránky dne 26.1.2015. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že dne 29.10.2014 byla správnímu orgánu I. stupně doručována omluva zmocněnce z jednání nařízeného na 27.10.2014 společně s plnou mocí, z níž vyplývá, že

zmocněnec ještě v tu dobu neměl plnou procesní způsobilost, na což správní orgán I. stupně reagoval sdělením ze dne 29.10.2014. Dne 10.11.2014 správní orgán I. stupně obdržel odvolání společně se sdělením žalobce, že trvá na zastupování slečnou Z., jelikož nemá jinou vhodnou osobu, která by ho zastupovala. Jelikož odvolání neobsahovalo zákonem stanovené náležitosti, dne 25.11.2014 bylo doručeno doplnění odvolání podané prostřednictvím zmocněnce na základě výzvy k doplnění. V tomto odvolání žalobce polemizoval o možnosti zastoupení v řízení o přestupku nezletilou osobou s odkazem na § 31 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Krajský úřad Olomouckého kraje k tomuto uvedl, že rozhodná jsou ustanovení § 29 odst. 1, § 33 odst. 1 správního řádu a § 15 odst. 2 a § 30 občanského zákoníku. Přestože to není výslovně ve správním řádu uvedeno, ze smyslu a účelu zastoupení na základě plné moci podle správního orgánu vyplývá, že zmocněncem může být jen osoba, která má plnou procesní způsobilost. Podle názoru správního orgánu nebylo vadou řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost nebo správnost rozhodnutí, tedy správní orgán I. stupně na předloženou plnou moc reagoval sdělením, že nelze zmocnění přijmout pro nezletilost zmocněnce. K vyhotovení prvostupňového rozhodnutí došlo dříve, než byla správnímu orgánu takto plná moc vůbec předložena. Tudíž tímto postupem nemohlo dojít k porušení práva na obhajobu žalobce. Pro účely odvolacího řízení plynutím času již odpadla překážka zastupování slečnou Z., která dne ... dosáhla plné procesní způsobilosti.

Ve vyjádření ze dne 24.2.2015 žalobce namítal, že pracuje jako řidič kamionu ve společnosti Happy Trans CZ, spol. s r.o. I když se nejednalo o přestupek v souvislosti s výkonem práce, zprostředkoval zaměstnavatel z důvodu úspory času zastoupení u Motoristické vzájemné pojišťovny. Podle pokynu této pojišťovny žalobce zmocnil k zastupování K. Z., nar. ... Zmocněnkyně podala v jeho zastoupení odvolání. Žalobce poté, co mu byl odebrán řidičský průkaz, zjistil, že nabylo právní moci dne 23.1.2015 rozhodnutí ze dne 27.10.2014, kterým mu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel na jeden měsíc od nabytí právní moci rozhodnutí. K doručení rozhodnutí o odvolání došlo nejspíš prostřednictvím zmocněnkyně, která však žalobce dosud o právní moci rozhodnutí neinformovala. Nemohl proto své povinnosti včas dostát. Toto žalobce dokládá e-mailovou komunikací mezi Happy Trans CZ, spol. s r.o. a Řešením pokut CZ ze dne 23.10.2014, kde je informace o zaslání podepsané plné moci ze strany žalobce a e-mailovou komunikací ze dne 27.10.2014, obsahující poděkování za zaslání plné moci a sdělení o tom, že jakmile bude ve věci nějaký podstatný vývoj, bude žalobce informován a sdělení, že má žalobce dotazy činit výhradně e-mailem. Další e-mailová komunikace byla datována 17.10.2014 a obsahuje podklady k úhradě za účelem zastoupení Motoristickou vzájemnou pojišťovnou. Další e-mail je ze dne 3.11.2014 obsahující dotaz na pojišťovnu ohledně dalšího postupu a e-mail ze 6.11.2014 ze strany pojišťovny reagující na zaslání prvostupňového rozhodnutí a obsahující sdělení, že správní orgán pochybil v neakceptaci zastoupení, současně je zde žádost, aby žalobce znovu podepsal plnou moc a odvolání.

Při jednání dne 1.4.2015 žalobce uvedl, že pravomocné rozhodnutí o zákazu řízení motorového vozidla mělo být doručeno nejen zmocněnkyni, ale i jemu osobně, neboť on pouze mohl plnit povinnost s tímto zákazem související, tedy odevzdat řidičský průkaz příslušnému orgánu. Dále žalobce uváděl, že zaměstnavatel za něho zprostředkoval pojištění u Motoristické vzájemné pojišťovny za 7.000,-Kč. S pojišťovnou vždy komunikoval zaměstnavatel. Žalobce měl za to, že se nedopustil ani nevědomé nedbalosti, neboť se

oprávněně domníval, že je odborně zastoupen. V řízení podle něho pochybil i správní orgán I. stupně – Městský úřad Zábřeh, když své rozhodnutí nedoručil žalobci, a dále i proto, že zmocněnkyně žalobce sdělila, že odjíždí na dovolenou a nebude se zdržovat na adrese svého trvalého pobytu, aby mohla zajistit příjem pošty. Toto oznámení bylo správnímu orgánu doručeno 5.1.2015, což žalobce dokládá kopií tohoto přípisu. K tomuto žalobce předložil kopii sdělení K. Z., které došlo Městskému úřadu Zábřeh dne 5.1.2015, v němž se žádá o doručování ve všech právních věcech na elektronickou adresu s odůvodněním, že zmocněnkyně odjíždí na dovolenou a na adrese trvalého pobytu se nebude zdržovat tak, aby mohla zajistit pravidelný výběr pošty.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že skutečnost, že žalobce nevěděl o nabytí právní moci rozhodnutí o zákazu činnosti, ho v dané věci nijak neomlouvá. Z ustanovení § 34 odst. 1 správního řádu jednoznačně plyne, že z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému, tedy povinnost takových úkonů vzniká přímo v okamžiku, kdy takový úkon učiní zástupce. Ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu stanovuje, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený v řízení osobně něco vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Jestliže tedy zmocněnkyni žalobce paní Z. bylo rozhodnutí o odvolání potvrzující zákaz činnosti na jeden měsíc doručeno (byť pouze s využitím institutu náhradního doručení) dne 23.1.2015, nabylo tohoto dne právní moci a tato skutečnost měla být žalobcem plně respektována. Rozhodnutí o odvolání bylo paní Z. vloženo do schránky 26.1.2015, a tato se tedy o zákazu činnosti pro žalobce mohla dozvědět. Od tohoto data až do 18.2.2015 uplynuly cca. 3 týdny, což je dle správního orgánu dostatečně dlouhá doba na to, aby zmocněnkyně mohla žalobce s rozhodnutím a s vyslovením zákazu činnosti seznámit. I když si žalobce zvolil zmocněnce a spoléhal na něho, mohl i on svou určitou minimální aktivitou (např. telefonickým dotazem na MěÚ Zábřeh nebo na KÚOK) ovlivnit to, aby se o rozhodnutí včas dozvěděl, neboť musel předpokládat, že takové rozhodnutí bude vydáno. Žalobce pouze uvádí, že o zákazu nevěděl, což ho ale v dané věci odpovědnosti za přestupek nezbavuje. Byla naplněna jak materiální, tak i formální stránka přestupku, kdy žalobce jednal ve formě nevědomé nedbalosti, neboť sice nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, avšak toto vzhledem k okolnostem (mohl předpokládat, že po podaném oprávněném prostředku mu může být zákaz činnosti potvrzen) a vzhledem ke svým osobním poměrům (nechal se zastupovat a mohl se informovat sám o stavu věci) vědět měl a mohl. Povinnost odevzdat řidičský průkaz podle ustanovení § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu je stanovena obecně každému, komu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel. V dané věci se tak nejedná o úkon v řízení dle § 34 odst. 2 správního řádu, který má zastoupený v dané věci vykonat. O této povinnosti byl žalobce v rozhodnutích poučen, ale tato povinnost mu nebyla rozhodnutím přímo stanovena, neboť by musela být přímo ve výroku rozhodnutí. Správní orgán dále uvedl, že není příslušný posuzovat postup Městského úřadu Zábřeh. Toto činí jeho nadřízený odvolací orgán KÚOK, který rozhodnutí prvostupňové potvrdil. Zdejší správní orgán tak v souladu s principem presumpce správnosti rozhodnutí KÚOK považuje za právní akt správný a platný a nemá důvod o něm pochybovat. Pokud tento důvod měl žalobce, mohl uplatnit mimořádný oprávněný prostředek proti rozhodnutí KÚOK (přezkum, obnova řízení, popřípadě žaloba).

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný uvedl, že žalobci byly uloženy sankce na samé spodní hranici zákonné sazby, proto je nebylo možné uložit ani

v nižší výměře ani od nich upustit s odkazem na § 125c odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb. Žalovaný se plně ztotožnil se správním orgánem I. stupně v tom, že skutečnost, že byl žalobce v řízení zastoupen, ho nezbujuje odpovědnosti za protiprávní jednání spočívající v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění ani za situace, kdy nevěděl, že mu pravomocně byla uložena sankce zákazu činnosti. Podle žalovaného žalobce věděl, že je proti němu vedeno řízení u Městského úřadu Zábřeh, a tedy i pokud by nebyl nijak informován od své tehdejší zmocněnkyně, sám se mohl a měl zajímat o stav řízení. Navíc žalobce sám uváděl, že za něho zmocněnkyně podala odvolání, tedy musel předpokládat, že ve věci bude rozhodováno. Pokud si účastník zvolí zástupce, musí počítat s tím, že z úkonů zástupce vyplývají povinnosti přímo zastoupeného, byť se písemnosti zasílají toliko zástupci. V dané věci se nejednalo o písemnost na základě, které by měl žalobce něco osobně konat, tedy zde nebyly důvody pro zasílání rozhodnutí žalobci, a proto žalobce nese plnou odpovědnost za volbu svého zmocněnce, a pokud tento součinnost nekonal řádně, veškeré následky jdou na vrub zastoupenému a tento se může domáhat na zástupci toliko případně náhrady škody. To nic nemění na skutečnosti, že se žalobce dopustil přestupku nejméně nevědomou nedbalostí. Ani žalovaný nemá důvod zpochybňovat rozhodnutí správních úřadů v předchozí přestupkové věci s odkazem na presumpci správních aktů. Žalobcem předkládané stanovení doručovací adresy zmocněnkyní v předchozím řízení nemohlo mít dopad na správnost doručování rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, neboť se jednalo o písemnost adresovanou Městskému úřadu Zábřeh a nikoli výhradně v předmětném řízení, nýbrž ve všech řízeních, a současně byl požadavek vznesen toliko k Městskému úřadu Zábřeh, nikoliv pro jakékoliv odvolací řízení. Městský úřad Zábřeh pak neměl žádný důvod písemnost postupovat odvolacímu orgánu. I pokud by zmocněnkyně vznesla požadavek na stanovení doručovací adresy pro odvolací řízení, ale zaslala toto na Městský úřad Zábřeh, byť sama odvolání podávala, a tedy věděla o odvolacím řízení, nesla by sama odpovědnost za skutečnost, že jí bylo odvolacím orgánem v rozporu s jejím požadavkem doručováno, neboť o stanovení doručovací adresy měla vyrozumět orgán, který vedl předmětné odvolací řízení, a nespolehat na to, že o jejím požadavku bude vyrozumívat prvoinstanční správní orgán. Navržený důkaz spisem Městského úřadu Zábřeh a komunikaci žalobce s Motoristickou vzájemnou pojišťovnou je podle žalovaného nadbytečné provádět, neboť takové důkazy by nemohly přinést podstatná zjištění k danému přestupku, a již na základě provedených důkazů je skutkový stav věci zjištěn spolehlivě, tedy provádění dalšího dokazování je nadbytečné. Nadto komunikace zaměstnavatele žalobce s Motoristickou vzájemnou pojišťovnou již byla v řízení před správním orgánem I. stupně obsažena ve spise a posuzována, a přesto byl přijat správný závěr, že žalobce nemůže v předmětné době existující zmocnění vyvinut z přestupku řízení bez řidičského oprávnění. Je irelevantní, zda o své povinnosti žalobce věděl, podstatné je, že o ní vědět měl a mohl, pokud by se o stav řízení řádně zajímal. Je irelevantní, že žalobce považoval Motoristickou vzájemnou pojišťovnu i paní Z. za odborníky, a že za zastoupení řádně zaplatil. Přesto, že se zmocněnkyně dle žalobcova názoru nechovala ve věci s náležitou péčí, byla zmocněnkyní, a z jejích úkonů a též následkem doručování žalobci vznikala práva a povinnosti. Je na volbě žalobce, jakého zástupce si na řízení vybral a nese odpovědnost za následně spáchaný přestupek i v případě, kdy by ho zmocněnkyně nezastupovala řádně. Jelikož Krajský úřad Olomouckého kraje při přezkoumání řízení přestupku vedeného před Městským úřadem Zábřeh neshledal žádné pochybení a současně zde není ani žádná pochybnost o správnosti doručení rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje o odvolání, tedy ani o nabytí právní moci rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, nelze se podle

žalovaného domnívat, že by se žalobce přestupku kladeného mu za vinu v nyní posuzované věci nedopustil. Není důvod domnívat se, že by nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku, kdy společenský zájem tkíví v tom, že aby se na pozemních komunikacích s motorovými vozidly pohybovaly jen osoby, které jsou držiteli řidičského oprávnění. V daném případě tak k porušení tohoto zájmu došlo. Žalobce nemohl být v dobré víře, že je držitelem řidičského oprávnění, neboť věděl o tom, že je vedeno řízení o jeho přestupku u Městského úřadu Zábřeh a také odvolací řízení u Krajského úřadu Olomouckého kraje, tedy měl a mohl předpokládat, že ve věci může být rozhodnuto a měl se o stav věci aktivně zajímat a nespoléhat toliko na činnost své zmocněnkyně.

O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Součástí správního spisu v předmětné věci jsou všechny rozhodující listiny, které byly součástí přestupkového spisu ve věci vedené u Městského úřadu Zábřeh a následně u Krajského úřadu Olomouckého kraje (KUOK), ukončené rozhodnutím KUOK ze dne 8.1.2015 č.j. KUOK 182/2015. Jedná se jak o rozhodnutí obou správních orgánů (vč. kopie doručenky zásilky obsahující rozhodnutí o odvolání), tak i o další listiny, jichž se žalobce v předmětném správním řízení a v této žalobě dovolával. Z těchto důvodů soud pro nadbytečnost neprováděl žalobcem navržený důkaz originály spisů Městského úřadu Zábřeh a KUOK. Jelikož pak z dostupných listinných podkladů byl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností, shledal soud rovněž nabytelným provádět výslech žalobce.

Žalobci je nutno přisvědčit v tom, že ve správním řízení nemohl být zastoupen nezletilou zmocněnkyní. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23.02.2016, č.j. 8 As 6/2016 – 34 (dostupného na www.nssoud.cz) „účastník správního řízení se může dát zastoupit pouze osobou, která je plně svéprávná (§ 33 odst. 1 správního řádu z roku 2004)“.

V uváděném případě tak správní orgány dle názoru zdejšího soudu postupovaly správně, když na nezletilost zmocněnkyně žalobce upozornily a vyzvaly k volbě jiného zmocněnce a prvostupňové rozhodnutí doručovaly pouze žalobci. Žalobce však v rámci odvolání na zmocněnkyni K. Z. trval. Jelikož vzápětí dosáhla zletilosti a tím i plné svéprávnosti, mohla nadále jako zmocněnkyně žalobce vystupovat. Žalovaný tedy toto zastoupení akceptoval a doručoval rozhodnutí o odvolání zmocněnkyni prostřednictvím fikce dle § 24 správního řádu.

Současně žalobce poukazoval na žádost zmocněnkyně o doručování na elektronickou adresu, která však nebyla konkrétně specifikována pro určité řízení, nýbrž pro všechna řízení před Městským úřadem Zábřeh. Taková plná moc se tedy nemohla vztahovat na tehdejší odvolací řízení před Krajským úřadem Olomouckého kraje, tudíž nebyl důvod, aby ji Městský úřad Zábřeh postupoval KUOK.

Ohledně uvedených skutkových okolností se tedy soud ztotožnil se závěry správních orgánů obou stupňů v předmětné věci.

Co se týče námitky žalobce, že se od zmocněnkyně nedozvěděl o nabytí právní moci rozhodnutí o předchozím přestupku, a tím ani o zákazu řízení motorových vozidel, lze podle názoru soudu odkázat např. na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30.12.2015, čj. 11 A 46/2015 – 18 (dostupný na www.nssoud.cz), podle něhož „*důsledky jednání či nečinnosti zmocněnce jdou vždy k tíži zastoupené osoby. Osoba, která si zvolí zmocněnce, nemůže, jakkoli ji o tom dosavadní jednání zmocněnce utvrzuje, v dobré víře spoléhat na řádné jednání zmocněnce v souladu s pokyny, které zmocněnci uloží.*“

Podle § 73 odst. 1 správního řádu, *nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.* Podle § 73 odst. 2 správního řádu *pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány.*

Podle § 75 odst. 1 správního řádu, *správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, vyznačí na písemném vyhotovení rozhodnutí, které zůstává součástí spisu, právní moc nebo vykonatelnost rozhodnutí.*

Soud dále poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 08.10.2015, čj. 5 As 26/2014 – 19 (rovněž dostupný na www.nssoud.cz), podle něhož „*vyznačení doložky právní moci je úkonem správního orgánu toliko deklaratorní či administrativní povahy, kterým se nezakládají, nemění ani neruší žádná konkrétní práva či povinnosti účastníků správního řízení, nýbrž se jím deklaruje nastalá skutečnost, že správní rozhodnutí, k němuž se tato doložka vztahuje, nelze napadnout odvoláním, a že je závazné pro účastníky a všechny správní orgány, popř. i další osoby dle § 73 odst. 2 správního řádu z roku 2004. Doložka právní moci v takovém případě deklaruje, že tyto právní skutečnosti nastaly a ke kterému konkrétnímu dni.*“

Z ust. § 73 odst. 1 správního řádu i z cit. rozsudku NSS jasně vyplývá, že pro správní orgány projednávající předmětnou věc je rozhodnutí KUOK opatřené doložkou právní moci závazné a platí pro něj presumpce správnosti. Pokud se žalobce domnívá, že z určitých procesních důvodů (zde vady v zastoupení) nenabyla rozhodnutí MěÚ Zábřeh a KUOK právní moci, nemohou být takové skutečnosti předmětem dokazování v řízení o jiném přestupku. Pro takové případy existují opravné prostředky v rámci původního řízení, vč. mimořádných opravných prostředků (obnova řízení, překoumání rozhodnutí). Tvrzení žalobce, že podání podnětu či opravného prostředku v původním řízení považuje za neúčelné, jelikož předchozí sankce zákazu řízení motorových vozidel byla vykonána, nelze akceptovat a za takové situace jde nevyužití opravných prostředků k tíži žalobce.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 30. června 2016

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně